Første Mosebok /Genesis / Bereshit

Parasha 6 Tål'dåt (Generasjonene)

Kapittel 25
Kapittel 26
Kapittel 27
Kapittel 28

Parashah 6 haftarah

Malaki 1:1 – 2:7

Parashah 6 brit chadashah

Romerne 9:1 – 9:31

Hebreerne 11:20

Hebreerne 12:14 – 12:17

Kapittel 25

1 19 Dette er slektsboken til Jitzchak, Avrahams sønn. Avraham ble far til Jitzchak. 20 Jitzchak
var førti år gammel da han tok Rivka til kone. Rivka var datter av arameeren B'to'el fra
Padena-Aram og søster til arameeren Lavan. 21 Jitzchak bønnfalt YHVH på vegne av sin
kone, for hun var ufruktbar. YHVH svarte hans bønn, og hans kone Rivka ble med barn.
22 Men sønnene støtte imot hverandre i hennes morsliv, og hun sa: «Hvis det er slik, hvorfor
er dette skjedd meg?» Så gikk hun for å få svar fra YHVH. 23 YHVH sa til henne: «To folkeslag
er i ditt morsliv, av ditt indre skal to folk skilles fra hverandre. Det ene folket skal være
sterkere enn det andre, og den eldste skal tjene den yngste.»

24 Da alle dagene var gått, og hun skulle føde, se, da var det tvillinger i hennes morsliv.
25 Den første som kom ut, var rød. Over hele seg var han som et hårete klesplagg. Derfor
kalte de ham med navnet Esav. 26 Etterpå kom hans bror fram, og med hånden grep han tak
i hælen til Esav. Derfor kalte de ham med navnet Ja'akåv. Jitzchak var seksti år gammel da
Rivka fødte dem.

27 Guttene vokste opp. Esav ble en dyktig jeger, en villmarkens mann. Men Ja'akåv var en
rolig mann som holdt seg ved teltene. 28 Jitzchak elsket Esav fordi han fikk spise av byttet
hans, men Rivka elsket Ja'akåv.

29 Ja'akåv kokte en stuing, og Esav kom hjem fra marken, og han var utmattet. 30 Esav sa til
Ja'akåv: «Jeg ber deg, la meg sette til livs noe av den røde stuingen, for jeg er utmattet.»
Derfor ble han kalt Edåm. 31 Men Ja'akåv sa: «Selg meg på denne dag din førstefødselsrett!»

32 Esav svarte: «Se, jeg holder på å dø. Hva betyr da denne førstefødselsretten for meg?»
33 Da sa Ja'akåv: «Sverg da for meg på denne dag!» Dermed avla han ed for ham og solgte
førstefødselsretten sin til Ja'akåv. 34 Ja'akåv ga Esav brød og linsestuing. Han spiste og drakk
og sto opp og gikk derfra. Slik foraktet Esav førstefødselsretten sin.

Til toppen

Kapittel 26

1 Det var en ny hungersnød i landet, etter den som hadde vært tidligere på Avrahams tid.
Jitzchak dro til filisterkongen Avimelekh i Gerar. 2 Da viste YHVH seg for ham og sa: «Dra
ikke ned til Mitsrajim! Bo i det landet som Jeg skal si deg. 3 Bo i dette landet, og Jeg skal
være med deg og velsigne deg. Til deg og dine etterkommere gir Jeg alle disse
landområdene, og Jeg skal gjøre etter den eden Jeg sverget for din far Avraham. 4 Jeg skal
gjøre dine etterkommere tallrike som stjernene på himmelen. Jeg skal gi alle disse
landområdene til dine etterkommere. Og i din slekt skal alle folkeslag på jorden bli
velsignet, 5 fordi Avraham lød Min røst og holdt Min befaling, Mine bud (mitzvåt), Mine
forskrifter (chokkim) og Mine lover (tårah).»

26 Så bodde Jitzchak i Gerar. 7 Mennene på stedet spurte etter hans kone. Men han sa: «Hun
er min søster.» For han var redd for å si: «Hun er min kone», siden han tenkte: «Ellers vil
mennene her på stedet drepe meg for Rivkas skyld, for hun er så vakker å se på.» 8 Etter at
han hadde vært der i lang tid, skjedde det: Filisterkongen Avimelekh så ut gjennom vinduet
og se, der var Jitzchak, og han ga kjærtegn til sin kone Rivka. 9 Da kalte Avimelekh Jitzchak til
seg og sa: «Det er tydelig at hun er din kone. Hvordan kunne du da si: Hun er min søster?»
Jitzchak sa til ham: «Fordi jeg sa: Så jeg ikke skal dø for hennes skyld.» 10 Avimelekh sa:
«Hva er det du har gjort mot oss? Det var nære på at en av folket hadde ligget med din
kone, og da ville du ha ført skyld over oss.» 11 Dermed ga Avimelekh hele folket denne
befalingen: «Den som rører denne mannen eller hans kone, skal sannelig dø.» 12 Jitzchak
sådde i landet, og samme år høstet han hundre foll. YHVH velsignet ham,

3 13 så mannen begynte å bli velstående, og han ble stadig mer velstående inntil han ble
meget velstående. 14 For han hadde en stor buskap av storfe og småfe og et stort antall
tjenere. Derfor ble filisterne misunnelige på ham. 15 Filisterne hadde kastet igjen alle de
brønnene som hans fars tjenere hadde gravd opp i hans far Avrahams dager, og de hadde
fylt dem med jord. 16 Avimelekh sa til Jitzchak: «Dra bort fra oss, for du er mye mektigere
enn oss.» 17 Da dro Jitzchak bort derfra. Han slo leir i Gerardalen og bodde der.

18 Jitzchak gravde opp igjen de brønnene de hadde gravd i hans far Avrahams dager, for
filisterne hadde kastet dem igjen etter Avrahams død. Han kalte dem med de samme navn
som hans far hadde gjort. 19 Jitzchaks tjenere gravde også i dalen, og de fant en kilde med
rennende vann der. 20 Men gjeterne fra Gerar trettet med Jitzchaks gjetere og sa: «Det er
vårt vann.» Derfor kalte han kilden med navnet Esek, fordi de lå i strid med ham. 21 Så
gravde de en annen brønn, og de trettet om den også. Derfor kalte han den med navnet

Sitna. [22] Så flyttet han derfra og gravde en annen brønn, og den trettet de ikke om. Derfor kalte han den med navnet Rehåvåt, for han sa: «Nå har YHVH gjort rom for oss, og vi skal være fruktbare i landet.»

4[23] Deretter dro han opp derfra til Be'er-Sheva. [24] YHVH viste seg for ham samme natt og sa: «Jeg er din far Avrahams Elåhim. Frykt ikke, for Jeg er med deg. Jeg skal velsigne deg og gjøre din slekt tallrik for Min tjener Avrahams skyld.» [25] Så bygde han et alter der og påkalte YHVHs navn. Han slo opp teltet sitt, og Jitzchaks tjenere gravde en brønn der.

[26] Så kom Avimelekh til ham fra Gerar, sammen med Achozat, en av vennene sine, og Pikhål, øverstkommanderende for hæren. [27] Jitzchak sa til dem: «Hvorfor har dere kommet til meg, siden dere hater meg og har sendt meg bort fra dere?» [28] Men de sa: «Vi har sannelig sett at YHVH er med deg. Derfor sa vi: La oss avlegge en ed oss imellom, mellom deg og oss. La oss slutte en pakt med deg, [29] for at du ikke skal gjøre oss noe ondt. For vi har ikke rørt deg, vi har ikke gjort annet enn godt mot deg, og vi har sendt deg av sted i fred. Du er nå YHVHs velsignede.»

5[30] Deretter lagde han i stand en fest for dem, og de spiste og drakk. [31] Neste morgen sto de tidlig opp og avla ed for hverandre. Så sendte Jitzchak dem av sted, og de dro fra ham i fred. [32] Samme dag skjedde det at Jitzchaks tjenere kom og fortalte ham om brønnen de hadde gravd. De sa til ham: «Vi har funnet vann.» [33] Derfor kalte de den Shiv'ah. Det er grunnen til at navnet på byen er Be'er-Sheva helt til denne dag. [34] Da Esav var førti år gammel, tok han seg koner, J'hodit, datter av hetitten Be'eri, og Basmat, datter av hetitten Elån. [35] De ble en hjertesorg for Jitzchak og Rivka.

Til toppen

Kapittel 27

[1] Da Jitzchak var blitt gammel, og øynene hans var så sløve at han ikke kunne se, skjedde det: Han kalte til seg sin eldste sønn Esav og sa til ham: «Min sønn.» Og han svarte: «Her er jeg.» [2] Så sa han: «Se, jeg er gammel. Jeg kjenner ikke min dødsdag. [3] Ta nå våpnene dine, pilekoggeret ditt og buen din, og gå ut på marken og skyt noe vilt til meg! [4] Lag så et velsmakende måltid for meg, slik jeg liker det. Kom hit til meg med det, så jeg kan spise, og for at min sjel kan få velsigne deg før jeg dør.»

[5] Rivka lyttet da Jitzchak snakket med sin sønn Esav. Esav gikk så ut på marken for å skyte noe vilt og komme med det. [6] Da talte Rivka til sin sønn Ja'akåv og sa: «Se, jeg hørte din far snakke med din bror Esav og si: [7] Kom med noe vilt til meg og lag et velsmakende måltid for meg, så jeg kan spise det og velsigne deg for YHVHs ansikt før jeg dør. [8] Derfor, min sønn, lyd nå min røst i det jeg befaler deg. [9] Gå nå til småfeet og ta to fine kje til meg derfra, så skal jeg lage et velsmakende måltid for din far av dem, slik han liker det. [10] Så skal du ta det med til din far, så han kan spise det, og for at han skal velsigne deg før sin død.»

11 Ja’akåv sa til sin mor Rivka: «Se, min bror Esav er en hårete mann, og jeg en mann med
glatt hud. 12 Kanskje min far vil kjenne på meg, og da vil jeg vise meg som en bedrager. Da
kommer jeg til å føre en forbannelse over meg selv, og ikke en velsignelse.» 13 Men hans
mor sa til ham: «La din forbannelse komme over meg, min sønn! Bare lyd meg i det jeg sier
og gå og hent kjeene til meg!» 14 Da gikk han og hentet dem og tok dem med til sin mor.
Hans mor lagde et velsmakende måltid, slik hans far likte det. 15 Så tok Rivka de fineste
klærne til sin sønn Esav, som hun hadde hos seg i huset, og kledde dem på sin yngste sønn
Ja’akåv. 16 Skinnene fra kjeene la hun om hendene hans og rundt den glatte delen av halsen.
17 Deretter la hun den velsmakende maten og brødet som hun hadde lagd i stand, i
hendene på sin sønn Ja’akåv.

18 Så gikk han til sin far og sa: «Min far.» Og han sa: «Her er jeg. Hvem er du, min sønn?»
19 Ja’akåv sa til sin far: «Jeg er Esav, din førstefødte. Jeg har gjort som du sa til meg. Jeg ber
deg, sett deg opp og spis av viltet, så din sjel kan velsigne meg.» 20 Men Jitzchak sa til sin
sønn: «Hvordan kan det ha seg at du har funnet noe så raskt, min sønn?» Han sa: «Fordi
YHVH din Elåhim sendte det til meg.» 21 Da sa Jitzchak til Ja’akåv: «Jeg ber deg, kom
nærmere, så jeg kan få kjenne på deg, min sønn, om du virkelig er min sønn Esav eller ikke.»
22 Så gikk Ja’akåv bort til sin far Jitzchak, og han kjente på ham og sa: «Røsten er Ja’akåvs,
men hendene er Esavs.» 23 Han kjente ham ikke igjen, fordi hendene hans var hårete som
hans bror Esavs hender. Så velsignet han ham.

24 Og han sa: «Er du virkelig min sønn Esav?» Han sa: «Ja, det er jeg.» 25 Han sa: «Kom hit til
meg med det, så skal jeg spise av viltet til min sønn, så min sjel kan velsigne deg.» Så gikk
han bort til ham med det, og han spiste. Han ga ham også vin, og han drakk. 26 Da sa hans
far Jitzchak til ham: «Kom nå hit og kyss meg, min sønn!» 27 Han kom bort og kysset ham.
Da kjente han lukten av klærne hans, og velsignet ham og sa: «Sannelig, duften av min sønn
er som duften av en mark YHVH har velsignet. 6 28 Må Elåhim derfor gi deg av duggen fra
himmelen, av den frodige jord, og overflod av korn og most! 29 Folkeslag skal tjene deg, og
folkestammer falle på kne for deg. Vær herre over dine brødre, og la din mors sønner falle
på kne for deg! Forbannet være de som forbanner deg, og velsignet være de som velsigner
deg!»

30 Så snart Jitzchak var ferdig med å velsigne Ja’akåv, og Ja’akåv så vidt hadde kommet seg
ut fra sin far Jitzchak, skjedde det: Hans bror Esav kom tilbake fra jakten.

31 Han hadde også lagd et velsmakende måltid og tatt det med til sin far, og han sa til sin
far: «Vil ikke min far sette seg opp og spise av viltet til sin sønn, så din sjel kan velsigne
meg.» 32 Hans far Jitzchak sa til ham: «Hvem er du?» Og han sa: «Jeg er din sønn, din
førstefødte, Esav.» 33 Da begynte Jitzchak å skjelve kraftig, og han sa: «Hvem er da han som
skjøt vilt og kom med det til meg? Jeg spiste opp alt sammen før du kom, og jeg har
velsignet ham, og sannelig, han skal være velsignet.» 34 Da Esav hørte sin fars ord, satte han
i et gjennomtrengende høyt og hjerteskjærende skrik, og han sa til sin far: «Velsign meg,
meg også, å, min far!» 35 Men han sa: «Din bror kom med svik og tok fra deg velsignelsen
din.»

36 Esav sa: «Er det ikke med rette han kalles med navnet Ja'akåv? For disse to gangene har
han overlistet meg. Han tok fra meg førstefødselsretten min, og se nå, han har tatt fra meg
velsignelsen min.» Og han sa: «Har du ikke holdt av en velsignelse til meg?» 37 Da svarte
Jitzchak og sa til Esav: «Sannelig, jeg har satt ham til herre over deg, og alle hans brødre har
jeg gitt ham som tjenere. Med korn og most har jeg gitt ham livsopphold. Hva skal jeg da
gjøre for deg, min sønn?» 38 Esav sa til sin far: «Har du bare én velsignelse, min far? Velsign
meg, meg også, å, min far!» Og Esav gråt med høy røst. 39 Da svarte hans far Jitzchak og sa
til ham: «Se, borte fra den frodige jord og duggen fra himmelen der oppe skal din bolig
være. 40 Ved ditt sverd skal du leve, og din bror skal du tjene. Men det skal skje når du fører
strid, da skal du kaste hans åk av din nakke.»

41 Esav hatet Ja'akåv for den velsignelsen hans far hadde gitt ham, og Esav sa i sitt hjerte:
«Sørgedagene over min far nærmer seg. Da vil jeg slå min bror Ja'akåv i hjel.» 42 Men Rivka
ble fortalt hva Esav, hennes eldste sønn, hadde sagt. Da sendte hun bud og kalte til seg
Ja'akåv, sin yngste sønn, og sa til ham: «Se, din bror Esav trøster seg i forhold til deg med
tanken på å drepe deg. 43 Derfor, min sønn, lyd nå min røst: Bryt opp og flykt til min bror
Lavan i Charan! 44 Bli hos ham i noen dager, inntil din brors harme har lagt seg, 45 inntil din
brors vrede vender seg bort fra deg, og han glemmer hva du har gjort mot ham. Da skal jeg
sende bud og hente deg tilbake derfra. Hvorfor skulle jeg miste dere begge på én og samme
dag?»

46 Rivka sa til Jitzchak: «Jeg er lei av livet på grunn av Chets døtre. Hvis Ja'akåv tar seg en
kone blant Chets døtre, en som er lik disse døtrene i landet, hva er da livet verd for meg?»

Til toppen

Kapittel 28

1 Så kalte Jitzchak på Ja'akåv og velsignet ham. Han bød ham og sa til ham: «Du skal ikke ta
deg en kone blant K'naans døtre. 2 Bryt opp, dra til Padena-Aram, til din morfar B'to'els hus,
og ta deg en kone derfra, blant døtrene til din morbror Lavan. 3 Må El Shaddaj velsigne deg!
Må Han gjøre deg fruktbar og tallrik, så du blir en samling av folkeslag. 4 Må Han gi deg
Avrahams velsignelse, til deg og dine etterkommere sammen med deg, så du kan arve
landet der du bor som fremmed, som Elåhim ga til Avraham.»

7 5 Så sendte Jitzchak Ja'akåv av sted, og han dro til Padena-Aram, til Lavan, sønn av
arameeren B'to'el og bror til Rivka, Ja'akåvs og Esavs mor. 6 Esav så at Jitzchak hadde
velsignet Ja'akåv og sendt ham til Padena-Aram for å hente seg en kone derfra. Da han
velsignet ham, bød han ham og sa: «Du skal ikke ta deg en kone blant K'naans døtre.» Maftir
7 Ja'akåv hadde lydt sin far og sin mor, og hadde reist til Padena-Aram. 8 Også Esav så at
hans far Jitzchak mislikte K'naans døtre. 9 Derfor dro Esav til Ismael og tok Mahalat, som var
datter av Avrahams sønn Ismael, og søster av N'vajåt, til sin kone, i tillegg til de konene han
hadde fra før.

Til toppen

Malaki

Kapittel 1

[1] En profeti, YHVHs ord til Israel ved Malaki.

[2] «Jeg har elsket dere,» sier YHVH. Likevel sier dere: «Hvordan har Du elsket oss?» «Er ikke Esav Ja'akåvs bror?» sier YHVH. «Likevel elsket Jeg Ja'akåv, [3] men Esav hatet Jeg, og Jeg la hans fjell øde og hans arveland overlot Jeg til sjakalene i ødemarken.» [4] Selv om Edåm sier: «Vi ble slått ned, men vi vil vende tilbake og bygge opp igjen de øde stedene», så sier YHVH tzevaåt: «De må bare bygge, men Jeg skal rive det ned igjen. De skal kalles ugudelighetens land, og det folket YHVH er vred på til evig tid.» [5] Deres øyne skal se det, og dere skal si: «YHVH er stor, ut over Israels grense.»

[6] En sønn ærer sin far, og en tjener ærer sin herre. Hvis Jeg er Faderen, hvor er Min ære? Hvis Jeg er YHVH, hvor er da frykten for Meg? sier YHVH tzevaåt til dere prester som forakter Mitt navn. Likevel sier dere: «Hvordan har vi foraktet Ditt navn?» [7] Dere kommer fram med uren mat på Mitt alter og sier: «Hvordan har vi gjort Deg uren?» Ved å si: «YHVHs bord er bare å forakte.» [8] Når dere kommer fram med et blindt dyr som offer, er ikke det ondt? Når dere kommer fram med det halte og syke, er ikke det ondt? Kom fram med slike gaver til deres stattholder! Vil han da ha behag i deg? Vil han da ta imot deg med velvilje? sier YHVH tzevaåt. [9] Men kom nå med inderlig bønn for Elåhims ansikt om at Han må være oss nådig. Når dere har gjort dette med deres hender, vil Han da ta imot dere med velvilje? sier YHVH tzevaåt. [10] Om det bare var noen iblant dere som ville stenge dørene, så dere ikke skal tenne ild på Mitt alter forgjeves! Jeg har ikke velbehag i dere, sier YHVH tzevaåt, og Jeg vil ikke ta imot offergaven fra deres hånd. [11] For fra solens oppgang og til dens nedgang skal Mitt navn være stort blant folkeslagene. På hvert sted skal det ofres røkelse for Mitt navn, en ren offergave. For Mitt navn skal være stort blant folkeslagene, sier YHVH tzevaåt.
[12] Men dere vanhelliger det ved at dere sier: «YHVHs bord er urent. Frukten på det og maten på det er bare å forakte.» [13] Dere sier: «Å, hvilket slit!» Og dere fny-ser av det, sier YHVH tzevaåt. Dere kom-mer fram med det stjålne, det halte og det syke. Dette kommer dere fram med som offergave. Skulle Jeg være fornøyd med dette fra deres hånd? sier YHVH. [14] Forbannet være den som går fram med list, den som blant sitt småfe har et hanndyr som han lover å ofre, men likevel ofrer til YHVH det som har en feil. For Jeg er den store Kongen, sier YHVH tzevaåt, og Mitt navn skal fryktes blant folkeslagene.

Til toppen

Kapittel 2

[1] Og nå, prester, dette budet er til dere. [2] Hvis dere ikke vil høre, og hvis dere ikke vil legge dere dette på hjertet så dere gir Mitt navn ære, sier YHVH tzevaåt, skal Jeg sende

forbannelse over dere, og Jeg skal forbanne deres velsignelser. Ja, Jeg har forbannet dem allerede, fordi dere ikke la dere dette på hjertet. [3] Se, Jeg truer deres etterkommere og kaster avfall i ansiktet på dere, avfallet fra deres høytidsoffer. Dere skal bli båret bort sammen med det. [4] Da skal dere kjenne at Jeg har sendt dette budet til dere for at Min pakt med Levi skal stå ved lag, sier YHVH tzevaåt. [5] Min pakt med ham var til liv og fred, og Jeg ga dette til ham for at han skulle frykte Meg. Så fryktet han Meg og hadde ærefrykt for Mitt navn. [6] Sannhetens lov var i hans munn, og det ble ikke funnet urett på hans lepper. Han vandret med Meg i fred og oppriktighet og fikk vendt mange bort fra misgjerning. [7] For en prests lepper skal holde fast på kunnskap, og folk skulle få søke loven fra hans munn. For han er YHVH tzevaåts budbærer.

Til toppen

Romerne

Kapittel 9

[1] Jeg taler sannhet i Mashijach, jeg lyver ikke, og min samvittighet vitner også sammen med meg i Roach haKådesh [2] at jeg har en stor sorg og stadig nød i mitt hjerte. [3] For jeg kunne ønske at jeg selv var forbannet bort fra Mashijach for mine brødres skyld, mine landsmenn etter kjøttet, [4] de som er israelitter. Dem tilhører barnekåret, herligheten, paktene, lovgivningen, Gudstjenesten og løftene. [5] Også fedrene tilhører dem, og fra dem er Mashijach kommet etter kjøttet, Han som er over alle, Den evig velsignede Elåhim. Amen.

[6] Men det er ikke så å forstå at Elåhims Ord har falt bort.

For det er ikke alle som stammer fra Israel, som er Israel, [7] og de er heller ikke alle barn selv om de tilhører Avrahams etterkommere 2.Krøn. 20:7; Salm 105:7. Men: I Jitzchak skal din slekt bli kalt 1.Mos. 21:12. [8] Det vil si, ikke de som er barn etter kjøttet, er Elåhims barn, men løftets barn blir regnet til slekten. [9] For dette er løftets ord: På denne tiden skal Jeg komme, og da skal Sara ha en sønn 1.Mos. 18:14. [10] Og ikke bare dette, men da Rivka også var svanger ved én mann, ved vår far Jitzchak – [11] for barna var ennå ikke født og hadde verken gjort godt eller ondt, for at Elåhims plan etter utvelgelsen skulle stå fast, ikke av gjerninger, men ved Ham som kaller – [12] da ble det sagt til henne: «Og den eldste skal tjene den yngste 1.Mos. 25:23.» [13] Som det står skrevet: Ja'akåv har Jeg elsket, men Esav har Jeg hatet Mal. 1:2-3.

[14] Hva skal vi da si? Er det urettferdighet hos Elåhim? På ingen måte! [15] For Han sier til Måshe: «Jeg skal miskunne Meg over den Jeg miskunner Meg over, og Jeg skal være barmhjertig mot den Jeg er barmhjertig mot 2.Mos. 33:19.» [16] Så kommer det da ikke an på den som vil, heller ikke på den som løper, men på Elåhim som viser miskunn. [17] For Skriften sier til paråh: «Nettopp til dette har Jeg reist deg opp, at Jeg kan få vise Min kraft på deg, og for at Mitt navn skal bli forkynt over hele jorden 2.Mos. 9:16.» [18] Derfor viser Han miskunnhet mot den Han vil, og forherder den Han vil. [19] Du vil da si til meg: «Hva mer har Han da å klage over? For hvem kan stå imot Hans vilje?»

20 Men sannelig, menneske, hvem er du som tar til motmæle mot Elåhim? Kan det som er formet, si til den som formet det: «Hvorfor har du lagd meg slik? Jesaia 29:16; 45:9» **21** Har ikke pottemakeren makt over leiren, slik at han av samme leirklump kan lage et kar til ære og et annet til vanære? **22** Selv om Elåhim ønsket å vise sin vrede og gjøre sin kraft kjent, har Han likevel i stor tålmodighet holdt ut med de vredens kar som var gjort fullt ferdige til ødeleggelse, **23** og også for at Hans herlighets rikdom skulle bli kunngjort over miskunnhetens kar, som Han på forhånd hadde gjort i stand til herlighet. **24** Til slike kar kalte Han også oss, ikke bare av J'hodah, men også av gåjim (hedningefolkene).

25 Som Han også sier i Håshea: «Det som ikke var Mitt folk, vil Jeg kalle Mitt folk, og henne som ikke var elsket, vil Jeg kalle den som er elsket. **26** Og det skal skje på det sted hvor det ble sagt til dem: Dere er ikke Mitt folk, der skal de bli kalt barn av El-Chai (Den Levende Elåhim).» Håshea 2:1 (1:10); 2:25 (23)

27 Jeshajaho roper også ut over Israel: «Selv om tallet på b'nei Israel er som havets sand, skal bare en rest bli frelst. **28** For Han skal fullføre verket og forkorte det i rettferdighet, for YHVH skal snart avslutte verket på jorden.» Jesaia 10:22-23

29 Og som Jeshajaho hadde sagt tidligere: «Hvis ikke YHVH Tz'vaåt hadde latt en slekt bli tilbake for oss, ville vi ha blitt som Sedåm, og vi ville ha blitt lik Amårah.» Jesaia 1:9 **30** Hva skal vi da si? At gåjim (hedningefolkene) som ikke søkte rettferdigheten, har fått rettferdighet, men det er den rettferdigheten som er av tro.

31 Men Israel som søkte rettferdighetens tårah, har ikke grepet rettferdighetens tårah.

Til toppen

Hebreerne

Kapittel 11

20 Ved tro var det Jitzchak velsignet Ja'akåv og Esav med sikte på det som skulle komme.

Til toppen

Kapittel 12

14 Jag etter fred med alle mennesker, og etter hellighet; uten den skal ingen se YHVH. **15** Vær på vakt så ikke noen kommer bort fra Elåhims nåde, for at ikke noen bitterhetens rot skal vokse opp og gjøre skade 5.Mos. 29:17, så mange blir smittet av den, **16** vær også på vakt slik at ikke noen er en horkar eller vanhellig som Esav, som solgte førstefødselsretten sin for en matrett. **17** For dere vet at han etterpå, da han ville arve velsignelsen, ble forkastet. For han fant ikke noe rom for omvendelse, selv om han inderlig søkte den med tårer.

Til toppen